

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1130/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Воргића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, К 11/18 од 20.02.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 164/19 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 11/18 од 20.02.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 164/19 од 19.06.2019. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев бранилаца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 11/18 од 20.02.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, те је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци. На основу члана 258. став 1. и став 4. оштећенима је досуђен имовинскоправни захтев и то оштећеном ББ у износу од 399.987,30 динара, оштећеном ВВ ... у износу од 263.957,38 динара, оштећеном ГГ ... у износу од 104.198,40 динара и оштећеном ДД ... у износу од 222.693,10 динара, па је окривљени обавезан да наведене износе оштећенима исплати у року од 15 дана од правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења. На основу члана 264. у вези са чланом 261. и члана 262. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка утврђен је посебним решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 164/19 од 19.06.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Воргић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ, јер, према ставу браниоца, неплаћање рачуна не може представљати радњу извршења наведеног кривичног дела, с обзиром на то да одговорно лице у конкретном случају није имало неко законом утврђено овлашћење нити у опису његовог посла постоји обавеза плаћања рачуна, већ је у питању уговорни однос између две стране, због чега се не може сматрати да је окривљени поступајући на описани начин извршио било коју од три алтернативно прописане радње извршења предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из чињеничног описа дела датог у изреци првостепене пресуде произлазе све чињенице и околности које чине законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како оне које се односе на радњу извршења која се у конкретном случају састоји у искоришћавању положаја и овлашћења које је окривљени имао као одговорно лице – директор предузећа „ЂЂ“ ..., на тај начин што је од више оштећених привредних друштава набавио робу коју им није платио, већ је исту продао лицима чији идентитет није утврђен за готов новац, без евидентирања продаје у књиговодству предузећа и без уплате добијеног новца на рачун наведеног предузећа, а новац од цене је присвојио за себе, чиме је прибавио себи противправну имовинску корист у укупном износу од 990.836,18 динара, тако и оне које се тичу субјективног односа окривљеног према извршеном делу и односе се на урачунљивост, умишљај и свест окривљеног о забрањености свога дела.

Поред тога, чињенице утврђене у правноснажној пресуди да је окривљени сву робу набављао од оштећених привредних друштава продао НН лицима за готов новац и без евиденције продаје у пословним књигама предузећа, који новац је задржао за себе, тако да наведена продаја није извршена у име и за рачун наведеног предузећа које није имало друге приходе пошто је рачун истог био блокиран за износ од преко 3.000.000,00 динара, а да наплата дуга није била могућа на основу менице која је дата као средство обезбеђења, те да предузеће

„ББ“ није поседовало значајну имовину из које би наплата дуга могла бити реализована, указују да је окривљени у време набављања робе знао да предузеће чији је директор неће моћи да изврши преузете обавезе тако да се, насупрот наводима захтева, у конкретном случају не може радити само о неиспуњењу уговорних обавеза већ је окривљени на наведени начин искористио свој положај и овлашћења која је имао као одговорно лице наведеног привредног друштва, и напред наведеним радњама прибављао себи противправну имовинску корист у означеном износу, те да се следствено томе у његовим радњама стичу законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева којима бранилац цени изведене доказе – налаз и мишљење вештака финансијске струке и одбрану окривљеног и на основу такве оцене даје сопствено виђење предметног догађаја које је различито од оног описаног у изреци правноснажне пресуде, по оцени овога суда захтевом се правноснажна пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић